

13 Ιουλίου 2022

Γιὰ τὸν Φῶτη Κόντογλου (Ζερβᾶκος Φιλόθεος Ἀρχιμανδρίτης (+))

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ὁ ἀείμνηστος Γέροντας Φιλόθεος Ζερβᾶκος τὴν 13ην Ἰουλίου τοῦ 1965 ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Φωτίου Κόντογλου ἔγραψε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

Ὁ Φώτης ἦτον δι' ἐμέ, τὸν πνευματικόν του πατέρα, μία πνευματικὴ βακτηρία εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν τῆς ἀμωμῆτου ἡμῶν πίστεως καὶ τῶν πατρικῶν παραδόσεων. Διὰ τοῦτο καὶ μοῦ ἐστοίχισεν ἰδιαιτέρως ὁ θάνατός του.

Ἀπωλέσαμεν ἓν πνευματικὸν κεφάλαιον. Ἐστερήθημεν ἑνὸς στρατιώτου τοῦ Χριστοῦ με ζῆλον Ἡλιοῦ. Ἦτο πύρινος εἰς τὴν καρδίαν, φλογερὸς εἰς τὴν πένναν, ἀπαράμιλλος εἰς τὸν χρωστῆρα. Ἡ ἀναχώρησις του ἐκ τῶν προσκαίρων εἰς τὰ ἀεὶ διαμένοντα ἀφῆκε μέγα κενόν, δυσαναπλήρωτον εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἠγάπα καὶ ἠγωνίσθη ἕως θανάτου ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Προσετέθη καὶ ἐνεγράφη ὡς πολίτης τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἀλλ' ἡ ἐπίγειος πατρίς του, ἡ πονεμένη καὶ μαρτυρικὴ Ἑλλάς, ἐστερήθη ἑνὸς τέκνου τῆς, ἑνὸς πολίτου, ὅστις ἐπεθύμει καὶ ἐδίψα να ἴδῃ τὴν πατρίδα του μεγάλην καὶ ἕνδοξον, ὅπως τὴν ἀνέδειξαν καὶ μᾶς τὴν παρέδωκαν οἱ μεγάλοι αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου καὶ οἱ ἕνδοξοὶ ἥρωες τοῦ '21· τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα, τὴν ὁποίαν πολλοὶ ἐκ τῶν σημερινῶν μισελλήνων ζητοῦν να τὴν παραδώσουν εἰς ἀθέους βαρβάρους ἐχθρούς.

Ὁ μακαριστὸς Φώτης, ἐκοπίασεν, ἰδρωσεν, ἠγρύπνησεν, ἠργάσθη ἀκαπονήτως καὶ σθεναρῶς εἰς τὸν μυστικὸν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου καὶ ἐπολλαπλασίασε τὸ δοθὲν αὐτῷ τάλαντον ἢ μᾶλλον τὰ δοθέντα τάλαντα· ὡς ἐκ τούτου, δίκαιον ἦτο ν' ἀναπαυθῆ ἐκ τῶν κόπων του. Προφανῶς θὰ ἤκουσε καὶ θὰ ἀκούσῃ κατὰ τὴν τελικὴν κρίσιν τὴν γλυκυτάτην προσφώνησιν καὶ πρόσκλησιν τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ· «εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγων ἐφάνης πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω. Εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου». Ἀσφαλῶς, ἐπειδὴ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσθη, τὸν δρόμον τετέλεκε καὶ τὴν πίστιν τετήρηκε, θὰ λάβῃ τὸν τῆς δικαιοσύνης στέφανον παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον. Ἐσπειρεν ἓν δάκρυσιν ἐπὶ τῆς γῆς, θερίζει ἤδη ἓν ἀγαλλιᾶσει στάχυας ἀειζωοτροφίας ἓν οὐρανοῖς. Εἶθε καὶ ἡμᾶς να εὕρῃ μιμητὰς του εἰς τὸν ζῆλον του καὶ τὴν καλὴν ὁμολογίαν. Ἡ μνήμη του ἄς εἶναι αἰωνία.

Πηγή: agiazoni.gr